

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoPr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115204918
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115204918.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: V. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX V., proti žalovanému: CCV s.r.o., Lúčka 10, 049 42 Lúčka, IČO: 47 398 906, právne zastúpeného: JUDr. Ladislavom Csákó, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 23.10.2015, č.k. 13Cpr/4/2015-23 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že v danom prípade zobral navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť, a keďže odporca so späťvzatím návrhu súhlasil, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O.s.p. na základe, ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a keďže uznesenie o zastavení konania bolo vyhlásené na pojednávaní za prítomnosti všetkých účastníkov a nebol na ňom urobený návrh na rozhodnutie o povinnosti účastníkov nahradiť trovy konania, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu proti výroku o trovách konania odvolanie žalovaný. Namietal, že v posudzovanej veci absentoval návrh na priznanie trov konania, teda že sa žalovaný uvedeného práva nedožadoval. Zastáva názor, že napadnutý výrok uvedeného rozhodnutia nemá oporu v zákone. Žalovaný sa uvedeného práva vyslovene dožadoval v jeho vyjadrení zo dňa 13.04.2015, v ktorom uviedol petit, kde žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu všetkých trov konania. Nakoľko si uplatnil právo na náhradu trov konania už v písomnej podobe nebol dôvod na to, aby sa ho opakovane dožadoval aj na pojednávaní. Navrhol napadnutý výrok uvedeného uznesenia zmeniť a priznať mu právo na náhradu trov prvostupňového konania a súčasne na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal uznesenie v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania (§ 206 ods. 3 O.s.p.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania bez ďalšieho skutkového zisťovania aplikoval ust. § 151 ods. 1 O.s.p. s konštatovaním, že o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým konanie končí, a nakoľko uznesenie o zastavení konania bolo vyhlásené na pojednávaní za prítomnosti všetkých účastníkov a nebol na ňom urobený návrh na rozhodnutie o povinnosti účastníkov nahradiť trovy konania, súd náhradu trov nepriznal žiadnemu z nich. Skôr vykonanými podaniami účastníkov konania sa súd nezaoberal a rozhodnutie o trovách konania založil len na návrhoch vykonaných pred súdom na pojednávaní, resp. ak návrh na priznanie trov vykonaný nebol náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný si však v konaní nárok na náhradu trov konania uplatnil už v prvom vykonanom úkone pri vyjadrení sa k podanej žalobe (č. I. 10 spisu).

Odvolačný súd v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného v prvom rade poukazuje na to, že súd svoje rozhodovanie nemôže obmedziť len na návrhy vykonané bezprostredne pred súdom na pojednávaní a je potrebné sa zaoberať aj už vykonanými podaniami účastníkov konania. Súd prvého stupňa si nesprávne vyložil ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p., z ktorého vyvodil záver, že o trovách konania rozhoduje rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a len na návrh, ktorý je vykonaný prítomným účastníkom na pojednávaní bezprostredne prítomným pri vyhlásení rozhodnutia.

V uvedenom prípade pritom žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom, pričom prvostupňový súd sa k vzniknutému nároku na náhradu trov konania nevyjadril.

Namietané nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvého stupňa o trovách konania pri jeho zastavení z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania bolo preto opodstatnené.

Za tohto stavu, keďže prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní úlohou prvostupňového súdu bude rozhodnúť o trovách celého konania.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.